

Obituary Νεκρολογία

Γεώργιος Στ. Καπρίνης (1943–2015)

Στις 17 Ιουνίου 2015 έφυγε ξαφνικά για το μεγάλο ταξίδι στο επέκεινα ο Ομότιμος Καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Γιώργος Καπρίνης. Σύσσωμη η Πανεπιστημιακή Κοινότητα, σαν μια δεύτερη οικογένεια, τον αποχαιρέτησε με βαθιά θλίψη και αίσθημα κενού.

Ο Γεώργιος Καπρίνης, μια χαρισματική και πολυσχιδής προσωπικότητα, γεννήθηκε το 1943 στην Κοζάνη και είχε την τραγική μοίρα να μη γνωρίσει τον πατέρα του που σκοτώθηκε όσο η μητέρα του εγκυμονούσε. Γι' αυτό και έγραφε το όνομά του προσθέτοντας πάντα τα αρχικά Στ[έργιος] του πατρωνύμου του, που δεν ξεχνούσε ούτε στην υπογραφή του.

Στα δύσκολα χρόνια της μεταπολεμικής Ελλάδας η μητέρα του Κλεονίκη αφοσιώθηκε απόλυτα στη φροντίδα και ανατροφή του. Εγκαταστάθηκαν στη Θεσσαλονίκη όπου φοίτησε στο Α' Πρότυπο Δημοτικό Σχολείο και ακολούθως στο Πειραματικό Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης. Ήταν περήφανος για το σχολείο του και αναφερόταν πάντα με σεβασμό στους καθηγητές του.

Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και επέλεξε να ειδικευθεί στη Νευρολογία-Ψυχιατρική. Ακολούθως μετεκπαιδεύτηκε επί 3 χρόνια στο Παρίσι, ως υπότροφος του ΙΚΥ και της Γαλλικής Κυβερνήσεως, σε πρωτοπόρα για την εποχή επιστημονικά πεδία. Τις νέες γνώσεις του μετέφερε στην Ελλάδα μέσα από την ένταξή του στην ακαδημαϊκή ψυχιατρική, όπου ανήλθε όλες τις βαθμίδες της πανεπιστημιακής ιεραρχίας μέχρι τη βαθμίδα του Καθηγητή.

Για μια 20ετία υπήρξε διευθυντής δύο Πανεπιστημιακών Κλινικών, αρχικά της Α' Πανεπιστημιακής Ψυχιατρικής Κλινικής και ακολούθως, από το 1998, της Γ' Πανεπιστημιακής Ψυχιατρικής Κλινικής, από όπου και αφυπηρέτησε το 2010.

Στην ακαδημαϊκή του πορεία, τον Γεώργιο Καπρίνη χαρακτήριζαν πρωτίστως οι βαθιές ψυχιατρικές γνώσεις του και το μέγιστο ενδιαφέρον του για τους ασθενείς. Ήταν ένας χαρισματικός δάσκαλος που χαιρόταν να δέχεται ερωτήσεις και απορίες, να προκαλεί την αμφισβήτηση και να συζητά. Στον ερευνητικό τομέα εξέπληττε πάντα με τις ιδέες του, ήταν ανοιχτός σε καινοτόμες προτάσεις, ωθώντας τους συνεργάτες του σε νέα επιστημονικά πεδία και πρωτοπόρες έρευνες και υπηρεσίες. Ελεύθερο πνεύμα, είχε το χάρισμα να συνθέτει αντίθετες απόψεις και προσεγγίσεις, από την αντιψυχιατρική έως την κλασική «οργανική» ψυχιατρική, χωρίς αποκλεισμούς, χωρίς επιστημονικές ιδεοληψίες. Συνεργάτες και μαθητές του έχουν σήμερα ανελιχτεί επιστημονικά σε υψηλές θέσεις της ακαδημαϊκής ψυχιατρικής, ως επίλεκτα μέλη της ψυχιατρικής κοινότητας.

Όντας ανήσυχη και πολυσχιδής προσωπικότητα, δεν μπορούσε παρά να συμμετέχει στα κοινά. Σημαντική και ουσιαστική ήταν η παρουσία του στα όργανα διοίκησης της Ιατρικής Σχολής. Υπήρξε από τους λίγους Καθηγητές

που ήταν συνεχώς μέλη της Γενικής Συνέλευσης της Ιατρικής Σχολής, από την καθιέρωση του θεσμού (1982) έως την αφυπηρέτησή του. Διετέλεσε Διευθυντής του Τομέα Νευροεπιστημών για περισσότερα από 10 έτη. Συμμετείχε σε πλήθος επιτροπών τόσο της Ιατρικής Σχολής όσο και του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, συμβάλλοντας ουσιαστικά στο έργο τους και αφήνοντας το προσωπικό του στίγμα. Ιδρυτικό μέλος του συνδικαλιστικού οργάνου της Σχολής, του «Συλλόγου μελών ΔΕΠ της Ιατρικής Σχολής ΑΠΘ», διετέλεσε επί μία 10ετία πρόεδρος του συλλόγου, αγωνιζόμενος για την προώθηση και επίλυση των προβλημάτων των πανεπιστημιακών ιατρών.

Σημαντική ήταν η συμβολή του Γιώργου Καπρίνη στην προώθηση της Ψυχιατρικής Μεταρρύθμισης στην Ελλάδα. Ως πρόεδρος της Επιτροπής Ψυχικής Υγείας του Υπουργείου Υγείας σχεδίασε, οργάνωσε και διηύθυνε, στις αρχές της δεκαετίας του 1990, την παρέμβαση στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Λέρου για την αποασυλοποίηση των ασθενών και τη μεταφορά τους σε ξενώνες στους τόπους καταγωγής τους. Συνέχισε να συμμετέχει μέχρι τον θάνατό του στις προσπάθειες για την αποασυλοποίηση, την ψυχοκοινωνική αποκατάσταση των ασθενών και την ανάπτυξη εξωνοσοκομειακών δομών μέσω της μη κυβερνητικής εταιρείας ΕΨΥΚΑ. Η συμβολή του στην προώθηση της Ψυχιατρικής Μεταρρύθμισης στη χώρα μας δυστυχώς δεν έχει αναγνωρισθεί στον βαθμό που θα έπρεπε.

Σε όλη του τη ζωή, ο Γιώργος Καπρίνης είχε δίπλα του, σύντροφο και συμπαραστάτη του, την αγαπητή συνάδελφο Ομότιμη Καθηγήτρια της Ιατρικής Σχολής του ΑΠΘ Ελευθερία Κουρίλα-Καπρίνη. Τους συνέδεε μια βαθιά συναισθηματική σχέση που ξεκίνησε από τα φοιτητικά τους χρόνια και συνεχίστηκε μέχρι τέλους. Ήταν ο στυλοβάτης και ο φύλακας άγγελός του. Ευτύχησαν να δουν μαζί τους δύο γιούς τους επιστημονικά και επαγγελματικά καταξιωμένους. Τον Στέργιο Επίκουρο Καθηγητή Ψυχιατρικής στο ΑΠΘ και τον Σπύρο να σταδιοδρομεί ως αρχιτέκτονας στη Μεγάλη Βρετανία. Ο χρόνος ας απαλύνει τη θλίψη και τον πόνο τους για την ξαφνική απώλεια.

Μετά την αφυπηρέτησή του ο Γεώργιος Καπρίνης δεν αποσύρθηκε αλλά παρέμεινε επιστημονικά ενεργός. Συνέχισε να συμμετέχει στις επιστημονικές εκδηλώσεις, να δημιουργεί και να υπηρετεί την εκπαίδευση των νέων συναδέλφων με κάθε ευκαιρία, μεταδίδοντας πλέον τη μακρόχρονη εμπειρία του και τη σοφία του. Αναλογίζομαι ακόμη την τελευταία του ομιλία στο πρόσφατο Πανελλήνιο Ψυχιατρικό Συνέδριο στη Λάρισα που μας καθήλωσε με τη διεισδυτική και διαλεκτική του σκέψη.

Πριν από έναν χρόνο δημοσίευσε το τελευταίο πόνημά του, που δεν ανήκε στον χώρο της ψυχιατρικής, αλλά της ποίησης. Εξέδωσε την ποιητική συλλογή «Εγώ ο άλλος» σε μία συγκινητική και καλαισθητή έκδοση με την εικαστική βοήθεια του γιου του, Σπύρου. Μας φανέρωσε μία ακόμη πλευρά του εαυτού του, της ψυχής του, που ίσως επιμελώς έκρυβε τα προηγούμενα χρόνια. Ώριμος μετά από μια μακρά διαδρομή με δράση, γνώση και επιτυχία, έγραφε:

*Τη ζωή, ζωή τη λένε
μα έργο της ο θάνατος.
Η μεγάλη ακίνητη δεξαμενή
που μας περιμένει.
Πρόβλημα δεν είναι ο θάνατος...*

Για να συμπληρώσει σ' ένα επόμενο ποίημα του:

*Τώρα χειμώνας πια,
δεν φοβάμαι τίποτε,
κι' οι νοσταλγίες ξεθώριασαν πια κι' αυτές.
Είμαι, σχεδόν, ελεύθερος.*

Το τέλος δεν βρήκε τον Γιώργο Καπρίνη, αυτόν τον δάσκαλο και ιατρό, απροετοίμαστο. Ήταν από καιρό έτοιμος. Εμάς μας τάραξε ο θάνατός του.

Καλό σου ταξίδι Γιώργο. Οι φίλοι σου, οι συνεργάτες σου, οι μαθητές σου, οι Καθηγητές της Ιατρικής Σχολής του ΑΠΘ θα σε θυμόμαστε για πάντα.

*Ιωάννης Νηματούδης
Καθηγητής Ψυχιατρικής ΑΠΘ
Διευθυντής Γ΄ Ψυχιατρικής Κλινικής ΑΠΘ*